

עמ"ת 44150/10/17 - מדינת ישראל נגד כפיר צובי

בתי משפט

עמ"ת 44150-10-17 בית המשפט המחויז ירושלים

27 אוקטובר 2017

לפני כב' השופטת רבקה פרידמן-פלדמן

בעניין: מדינת ישראל

העוררת

נ ג ד

כפיר צובי

המשיב

החלטה

1. ערך על החלטת בית משפט השלום בירושלים (כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר) מיום 26.9.2017 בתיק מ"ת 49347-07-17.

הערר מתיחס לחלוקת האחרון של ההחלטה, בעניינו של המשיב, אשר שוחרר ממעצר, לחילופת מעצר הכלולה מעצר בית ויצאה למרכז יומם, ולפיו:

"מתוך שירות המבחן עולה כי המשטרה פוקדת את מרכז טיפול היום במסגרת ביקורת על נוכחותם של מפקחים. שירות המבחן מצין כי הדבר פוגע בفعاليות התקינה של המרכז.

אני אוסר על משטרת ישראל לבצע ביקורות במרכז יומם המשמש גורם טיפול מפוקח ע"י משרד הממשלה הרלבנטי. עצורים או משוחרים אינם מופנים למרכזים שכאלה ע"י שירות המבחן אלמלא היו מפוקחים ואלמלא הוכרו כגוף המחויבים בධיהו לרשות האכיפה על כל הפרה של המשתתפים בفعاليותם. אין מקום לכפף אכיפה במקומות מסווג זה".

2. הדיון שהתקיים ביום 27.9.2017, לא נגע לשאלת תנאי שחרורו של המשיב ממעצר, שכן אלה נקבעו עוד בהחלטה מיום 7.9.2017, אלא התיחס לאפשרות שבויותו משוחרר בתנאים, ישלים המשיב רצוי עונש מסר בעבודות שירות, אשר נגזר עליו בתיק אחר קודם למעצרו.

בטיעונו לעניין זה, טען ב"כ המשיב לגבי עבודות השירות, והוסיף "נתון נוסף של שירות מבחן היא ביקורות המשטרה, מבקש התייחסות בהחלטה למה שביקשה קצינת המבחן". ב"כ העוררת השיב לעניין עבודות השירות, לא התייחס אותה בקשה של ב"כ המשיב או לבקשת שירות המבחן, ואף לא התבקש על ידי בית המשפט להגיב לאמור.

בהחלטתו התייחס בית-משפט קמא לשאלת רצוי עונש המסר בעבודות שירות, ובסיום החלטתו אסר על המשטרה לבצע ביקורות במרכז היום.

עמוד 1

3. העוררת טענת כי שגה בית משפט קמא, שעה שהתעורר בסמכיות האכיפה הבסיסיות של משטרת ישראל.

עוד נטען כי בית משפט קמא שגה, בכך שהתעורר בשיקול הדעת של המשטרה באופן אכיפת החוק בכלל, והפיקוח בפרט, "עת אסור באופן גורף ואבסולוטי על משטרת ישראל לבצע את המוטל עליה על פי חוק". נטען כי על פי פקודת המשטרה, אחד מתקמידה של המשטרה הוא ביצוע פעולות לגילוי עבירות שונות, ובכך נכללת גם העבירה של הפרת הוראה חוקית.

לטענת העוררת, האיסור שהוטל על המשטרה לבצע תפקידה על פי חוק, נתן לבג"ץ ולא לבית-משפט קמא.

לגביו המשיב, נטען כי עבר את העבירה המיוחסת לו שעה שביצע עבודות שירות. למשיב הרשות קודמתה בעבירות סמיים ובעבירות אלימות וUBEIRUT CONGARD רכוש, ו"אי הנוחות" של המשיב אינה גוברת על חובתה של המשטרה לבצע את המוטל עליה.

לחילופין נטען כי אם סבר בית-משפט קמא כי הפיקוח המשטרתי מפריע להליך הטיפול של המשיב, יכול היה להסיר חלקיית את הפיקוח מהמשיב, אך ודאי לא להטיל איסור גורף המתיחס לכל הברים בשערם מרכזי היום.

בדיוון הוסיף ב"כ העוררת והפנה לסעיף 48 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעיצרים) תשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים", לפיו, בנסיבות תנאי שחרור בעירובה, רשאי בית המשפט להוסיף תנאים, ככל שימצא לנכון, ובין היתר, בהתאם לטענה בסעיף 48(ה) **"לצורך פיקוח חקלקיות תנאי השחרור"** תהילשוט רسم תוכניתה לכל מקומות ישילותם בסביבה הניחיכה משוחרר נמצאו או מושב על המשוחרר הימצא

עוד הוסיף וטען, כי החלטת בית-משפט קמא ניתנה ללא שהתקיים בירור עובדתי כלשהו. לדבריו, האמור בתסוקיר שירות המבחן, הינו בבחינת "עדות מפי השמעה" והוא מבוסס על דברי המשיב והמטפלים במרכז השיקום.

4. ב"כ המשיב טען, כי למיטב הבנותו, ההחלטה אינה מאינת את סמכותה של משטרת ישראל, וכך שיש בידי המשטרה מידע מסוים, עליה לפעול למניעת וגילוי עבירות. לדבריו, יש להפעיל סמכות בסביבות. לטענת ב"כ המשיב, המשיב נמצא במקום תחת פיקוח של מרכז הגמilia מסמים, וביקורי המשטרה מפריעים לתהליך השיקום, שהוא הבסיס להחלטת השחרור מעצר.

5. דעתו שונה מדעתו של בית-משפט קמא.

ראשית, מתקמידה של משטרת ישראל למנוע ביצוע עבירות. במסגרת זו רשאית המשטרה לוודא כי מי ששוחרר בתנאים, עומד בתנאים שנקבעו, ואין מפר הוראה חוקית או צו בית משפט.

שנייה, משוחרר אדם ממעצר, מצופה משטרת ישראל כי תסייע בבדיקה עמידתו של המשוחרר בתנאי השחרור, ובין היתר תשתמש בסמכותה על פי סעיף 48 לחוק המעצרים, כמופורט לעיל.

שלישית, מדובר בהחלטה שניתנה במהלך דיון בעניינו של המשיב, אך על פי תוכנה, זו ההחלטה גורפת, האוסרת על משטרת ישראל לבצע ביקורות במרכז يوم המשמש גורם טיפול רפואי מפוקחת.

כל היותר יכול היה בית המשפט להתייחס לעניינו של המשיב שעמד לפניו, אך גם זאת, רק לאחר קבלת נתונים מפורטים מהגורמים השונים הנוגעים בדבר.

רביעית, כאמור לא נמסרה תגوبת העוררת בדיון לבקשת שירות המבחן. ניתן להניח שלא הייתה התייחסות לדברים, שכן מהות הדיון הייתה מתן אפשרות למשיב להמשיך בביצוע עבודות שירות ולא שאלות הנוגעות למרכז הטיפול. משעלהה שאלת שבמהותה אינה שאלת עקרונית, הנוגעת לסמכויות המשטרה ולפיקוח על מושחררים לחלוות מעצר, ראויה היה כי בית-משפט כמו קיבל עדמת העוררת בטרם מtan ההחלטה בעניין.

חמישית, ההחלטה ניתנה על בסיס האמור בתסקير שירות המבחן, מבלי שנעשהה בדיקה של העבודות הנוגעות לביקורות שמבצעת המשטרה, באשר למידת ההפרעה של הביקורת על פעילות מרכזי הטיפול; באשר לפגיעה של ביקורי המשטרה בשיקוםם של השוהים במקום; לעניין זהותם של השוהים במקום ולתנאי שחרורם ממעצר; וכדומה, ובלי שניתנה לצדדים האפשרות להביא ראיות בעניין.

6. אשר על כן, אני מקבלת את העrr, וmbטלת את ההחלטה בית משפט כמו, כמפורט בסעיף 1 לעיל.

המציאות תשליך העתק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, ז' חשוון תשע"ח, 27 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.